

«Se'ns ha qüestionat ser pares pel fet de no seguir els rols heteropatriarcals»

Jordi Ballart va ser investit alcalde de Terrassa el mateix dia que es convertia en pare de tres germans juntament amb la seva parella, Ignasi Sagalés

Jordi Ballart i Ignasi Sagalés, amb els seus tres fills | Adrià Costa

Fa 50 anys que cada 28 de juny se celebra el Dia Internacional de l'Orgull LGBTQ+ per reivindicar i visibilitzar la diversitat afectiva i sexual, en commemoració als disturbis d'Stonewall a Nova York, l'any 1969. L'alcalde de Terrassa, Jordi Ballart, i la seva parella, Ignasi Sagalés, fa tot just un any que són pares de tres germans adoptats.

En una conversa amb **NacióDigital** a casa seva, a Terrassa, Ballart i Sagalés expliquen des del sofà que mai han participat en les manifestacions del dia de l'orgull perquè, tot i trobar-les necessàries, aposten per fer una lluita en el seu dia a dia i en normalitzar la situació. "Quan rebem fulls de l'escola on posa nom del pare i nom de la mare, nosaltres ho ratllem i posem nom del pare i nom del pare", diu Sagalés.

Mentre la canalla juga amb aigua -és estiu i la calor és considerable-, els seus pares critiquen que a la societat encara hi hagi marcats els rols de gènere de l'estructura heteropatriarcal que qüestiona tot allò que no segueix aquesta norma. "Encara hi ha gent que et pregunta qui fa de pare i qui fa de mare", remarca Ballart.

Fer el pas i decidir formar una família era un desig que ambdós tenien per separat, però quan va arribar el moment amics i familiars els van qüestionar la capacitat de model familiar i si estaven preparats per ser-ho. "A les famílies heterosexuales se'ls pressuposa que estan preparades i nosaltres ho hem hagut de demostrar", expliquen. En el procés d'adopció, que van començar fa un parell d'anys, han hagut de passar diverses entrevistes, han fet formacions i tests psicotècnics.

L'adopció com a model familiar

Per separat, tots dos tenien clar que algun dia volien ser pares. "Donada la nostra condició sexual era més probable no tenir-ne", explica Sagalés. Amb tot, després d'uns anys junts van decidir "fer el pas", apunta Ballart. Però les opcions per fer-ho d'una manera més o menys ràpida eren poques: la gestació subrogada la van descartar des del primer moment. "Ens vam anar a informar i vam sortir corrents de l'agència". "És un procés molt fred, tries la donant d'òvuls per catàleg i és molt costós". El preu mitjà és d'uns 110.000 euros al Canadà, on la dona gestant ho fa de manera voluntària. Als Estats Units, habitualment la gestant ho fa a canvi de diners. "No ens identifiquem amb aquests procediments", resolen.

Pel que fa a l'adopció, per la via regular tenia un temps d'espera d'uns set anys; la internacional, en alguns països no és viable pel fet de ser dos homes. De manera que l'única via era l'adopció d'infants amb necessitats especials. Aquest és un ventall molt ampli que inclou des de menors amb discapacitats i trastorns fins a grups de germans, com és el seu cas. El petit s'abraça al seu pare, està cansat i té set. Va a la cuina i torna amb una ampolla d'aigua i un got de plàstic mentre els altres dos segueixen jugant: ella pinta, ell toca el tambor i somriu.

"Vam marcar la casella, sabíem que podia passar, però és una opció molt remota". A Catalunya s'han donat un o dos casos en deu anys. De fet, el model familiar de tots dos era el de tres germans. A casa, tots dos tenen un germà més, però reconeixen que sempre els ha faltat un.

Un any d'alcalde i de pare

Quan van començar el procés de l'adopció, ara fa dos anys, poc s'imaginaven que en un mateix dia Jordi Ballart es convertiria en alcalde i pare. Van rebre el certificat d'idoneïtat el mes de gener del 2019, i els van informar que encara tardarien un any a assignar-los l'adopció. Però les coses es van avançar i la tarda abans de ser investit alcalde de Terrassa, el 15 de juny de 2019, els tres menuts van arribar per primera vegada a casa.

"Ara comencem a ser conscients de tot el que va passar en aquell moment", diu Ballart, qui recorda que el pacte de govern amb Esquerra Republicana de Catalunya el van tancar amb reunions a primera o a última hora del dia perquè va coincidir amb els quinze dies d'adaptació que havien de fer amb els nens. La candidatura municipalista de nova creació, Tot per Terrassa, va guanyar les eleccions municipals amb deu regidors. "No vam assaborir bé tot el que ens estava passant", admet.

Els tres fills adoptats són germans. Foto: Adrià Costa

Ballart assegura que amb pedagogia i comprensió és més fàcil compaginar la vida familiar i la vida pública al capdavant de la tercera ciutat amb més habitants de Catalunya. "En la majoria de casos la gent expressa admiració, però alguna vegada he hagut de donar més explicacions del compte", assegura. Tot pel simple fet de ser una família no normativa.

Són conscients que quan els nens es facin més grans tindran dos reptes: explicar-los el fet adoptiu i la qüestió homosexual. Ara, però, "ho tenen claríssim", apunten els pares. A més a més, a l'escola on van hi ha dues parelles de mares i els facilita la comprensió. Entre altres coses, els preocupa que pel fet que un dels seus pares sigui una figura pública els menors puguin sentir comentaris o rebre insults a l'escola o al carrer.

En el seu cas, el confinament els ha anat bé per reforçar i generar més vincle familiar. I ara, després d'un any d'arribar a la que li deien "la casa nova", mentre corren amunt i avall fent-se sentir per cridar l'atenció dels seus pares, ja li diuen "casa meva".

Després de cinc anys de relació, ambdós són pares d'una família considerada no normativa que ha optat per l'adopció i que pot servir de model gràcies a la inevitable visibilitat de Ballart. Asseguren que ha estat un procés complicat, però mirant enrere tenen clar que ho tornarien a fer i deixen la porta entreoberta a poder ampliar la família.